

župě šopronské, na Šopronsko-Rábské dráze, okr. kapuvárském; 3035 obyv. maď. (1890), katol. kostel, spořitelna, pošta, telegraf, rolnictví a vinařství. — **12) Sv. M. Sigetský (Sziget-Szent-Miklós)**, velkoobec v uher. župě Pest-Pilis-Solt-Kis-Kun, okr. Rackovín; 2738 ob. maď. (1890), evang. reform. kostel, pošta, spořitelna. — **13) Sv. M. Srbský Velký (Szerb-Nagy-Szent-Miklós)**, okr. město v uher. župě torontálské, má 10.340 obyv., z nich je 4051 rum., 3501 něm., 1480 maď., 1280 srb., 22 slov. a 38 jin. národ. (1890), tři kostely (katol., řec.-vých., augšp.), synagogu, poštu, telegraf a spořitelnu. — **14) Sv. M. Tisský (Tisza-Szent-Miklós)**, velkoobec v uher. župě torontálské, okr. Turecká Kaniža; 3279 ob., z nich je 1363 srb., 1266 maď., 600 něm., 146 slov., 2 kostely (1 řim.-katol.), pošta, spořitelna. — **15) Sv. M. Turecký (Török-Szent-Miklós)**, velkoobec v uher. župě Jász-Nagy-Kun-Szolnok, okr. Tisza-Roň, na Uher. st. dráze, blíže lev. bř. Tisy, v úrodné krajině; má 18.772 obyv., z nich je 18.628 maď., 56 něm., 48 slov., 23 rum., 17 jin. národ. (1890), živících se rolnictvím a řemesly, katol. a helvet. kostel, synagogu, poštu, telegraf, spořitelnu a velké trhy. — **16) Sv. M. Valašský (Oláh-Szent-Miklós)**, velkoobec v uher. župě biharské, okr. Cséffia; 2004 obyv., z nich 1896 rumun. (1890), řec.-vých. kostel.

Mikuláše II. pohoří mezi 8° 30' s. š. a 36° 30' v. d. a 6° s. š. a 36° v. d., na j. od Habeše, tvoří rozvodí mezi Sobotem a Rudolfovým jez. Ve střední části jest nejvyšší, dosahující až 300 m. n. m.; tu také je podnebí nejvlhčí a teplota nejpravdělnější. Již. část jest suchá a na vegetaci úplně chudá. Objeveno bylo r. 1896 ruským štábním setníkem Bulatovičem, jenž je r. 1898 důkladněji prozkoumal.

Mikulášenci, jméno českých sekt husitských: **1)** Sluli tak Adamité (v. t., 2). — **2) M.**, zvaní také Vlášeničtí, Pecinovští a Plačtí. Původcem jejich byl sedlák Mikuláš z Vlášenic v Pelhřimovsku († 1495). Mikuláš byl povahy blouznivé a mívá často vidění, rázu nezřídka apokalyptického; ok. r. 1471 byl od katolíků uvězněn na Choustnici, kde měl »hádání« asi s 20 kněžími a s jedním doktorem, byl však — jak se zdá, jako neškodný blouznivec — za peníze propuštěn. Mikuláš potom chodil po zemi a šířil své učení, nalézaje (zejm. na čes. jihovýchodě) mnoho přívrženců; zemřel již jako stařec. Svě učení zakládal mysticky na zjeveních; byl ctitel kalicha a hlavní důraz hládl na tuhou kázeň mravní; mystického rázu jest jeho učení o »obcování«; s tím také souvisí důraz na prostotu, »chudobu« ducha, bez literárního vzdělání. **M.** neměli vlastního kněžstva; v čele jich stál »starosta a přední vůdce« a vedle něho byla rada »starců a učitelů«. Středem hnutí byl hlavně Pecinov; vedle něho také Tábor. Mandát proti Pikhartům z r. 1508 vztahoval se i na ně, a také po roce 1548 trpěli mnoho pronásledování, vzrůst jejich však nebyl zastaven; **M.** rozšířili se i ve

stavu městském a mezi šlechtou, a teprve rok 1620 učinil jim konec. **M.** mají i svou literaturu; vedle samého Mikuláše z Vlášenic byli literárně činní: Pavel Pacovský, který r. 1574 napsal Mikulášenskou konfessi (odchýlnou ovšem již v lecčems od původního učení zakladatelova; vyšla r. 1576), vrstevník jeho Jakub Miletický a Matěj Poličanský (ok. r. 1600). — Srv. J. Jireček v »ČCM.«, 1876.

Mikulášov, ves v Čechách, hejtm. Něm. Brod, okr., fara a pš. Humpolec; 19 d., 154 ob. č. (1890).

Mikulášovice: 1) M. Velké nebo Dol. a Hor. **M. (Nixdorf)**, průmyslový městys v Čechách při hranicích česko-saských a při stanici Čes. severní dráhy (Rumburk-**M.**), v hejtm. šluknovském, okr. hanšpášském, má 748 d., 6097 ob. n. (1890), far. kostel sv. Mikuláše, vystavěný (1750) od Leopolda hrab. Salma, 5tř. a dvě 3tř. obec šk., 3tř. měšť. šk. pro chl. a dív., průmysl. pokrač. a odbor. školu pro kovoliče, pš., telegraf, telefon, četn. stanici, kongregaci milosrd. sester sv. Kříže, nemocnici, 2 lékárny, několik peněž. ústavů, 3 továrny na výrobu zboží ocelového a nástrojů chirurgických, 3 továrny na knoflíky, oleju, pilu, výrobu umělých květin, přádelnu, 4 továrny na výrobu zboží bavln. a lně., výrobu stuh, zboží pleteného, stávkového a prymkářského, nití, bělidlo, knihtiskárnu a značný průmysl bavln. a lněný. — **2) M. Malé (Klein-N.)**, osada t.; 19 d., 144 ob. n. (1890), finanč. stráž.

Mikulce, Mikulčí v Mikuleč.

Mikulčice: 1) M., far. ves na Moravě, hejtm. a okr. Hodonín, pš. Lužice; 242 d., 1111 ob. č., 6 n. (1890), Kostel Nanebevzetí P. Marie, 5tř. šk., hnědouhel. doly a sklárna. **2) M. (Mikulschütz)**, ves v pruském vlád. obvodu opoleckém, při ř. Klodnici, okr. Tarnovice, má 4987 ob. (1895), starý dřevěný a novější gotický kostel, klášter, starý hrad, poštu, telefon, vápencové lomy, vápenné peci, cihelny a vinopalnu.

Mikuleč, Mikulec, Mikulčí (*Nikt*), far. ves v Čechách, hejtm. a okr. Litomyšl, pš. Svitavy; 127 d., 606 obyv. č., 934 n. (1890), kostel sv. Jirí, 3tř. šk., cihelna, několik faktorii na bavlněné látky a po domácí tkalcovství. Kostel byl r. 1350 filiální do Karle, r. 1786 lokál. kaplí, která r. 1861 povýšena na faru.

Mikulicz Johann, chirurg něm.-polský (* 1850 v Černovicích). Lékařství vystudoval ve Vídni, jsa žákem hlavně Billrothovým. R. 1880 se tu habilitoval pro chirurgii, r. 1882 stal se prof. v Krakově, r. 1887 v Královci a r. 1890 byl odtud povolán za profesora do Vratislavi, kdež dosud působí. Vynikl zdokonalením method antiseptických i aseptických a mnohých speciálních method operačních i vyšetřovacích. Z jeho četných prací budtež uvedeny: *Über Gastroskopie u. Oesophagoskopie* (1881); *Perforationsperitonitis* (1883); *Zur operativen Behandlung d. Pylorus-Stenose* (1887); *Atlas d. Krankheiten d. Mund- u. Rachenhöhle* (Berlín, 1892); *Die Krankheiten des Mundes* (Jena, 1897, spolu s Kümme-